



Sajtó- és Tájékoztatási Osztály

73/07. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

2007. október 16.

A Bíróság C-411/05. sz. ügyben hozott ítélete

Félix Palacios de la Villa és a Cortefiel Servicios SA

A BÍRÓSÁG MEGHATÁROZZA AZOKAT A FELTÉTELEKET, AMELYEK FENNÁLLÁSA ESETÉN A TAGÁLLAMOK AZ ÉLETKORON ALAPULÓ ELTÉRŐ BÁNÁSMÓDOT ALKALMAZHATNAK

A valamely nemzeti szabályozás általános összefüggésében fennálló, a munkához való hozzáférésnek a munka nemzedékek közötti jobb elosztása általi elősegítésére vonatkozó célkitűzést főszabályként úgy kell tekinteni, hogy az „objektíve és ésszerűen” igazolhatja „a nemzeti jog keretein belül” a tagállamok által elrendelt, életkoron alapuló eltérő bánásmódot.

Egy 2000. évi irányelv¹ (a továbbiakban: irányelv) a többek között az életkoron alapuló, a foglalkoztatás és munkavégzés során alkalmazott hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelem általános kereteinek a létrehozását célozza. A közvetlenül az életkoron alapuló eltérő bánásmód főszabály szerint a közösségi jog által tiltott, hátrányos megkülönböztetést valósít meg. Mindazonáltal a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az életkoron alapuló eltérő bánásmód nem jelent hátrányos megkülönböztetést, ha a nemzeti jog keretein belül valamely törvényes cél – különösen a foglalkoztatáspolitikai és a munkaerő-piaci célkitűzések – által objektíve és ésszerűen igazolt. Ezenkívül a cél elérésének eszközei megfelelőek és szükségesek kell, hogy legyenek.

A spanyol szabályozás érvényesnek minősíti a kollektív szerződésekben megállapított, kényszernyugdíjazásra vonatkozó azon kikötéseket, amelyek a nyugdíjazás előfeltételéül csupán azt írják elő, hogy a munkavállaló elérje a 65 évben megállapított nyugdíjkorhatárt, és teljesítse a járulékfizetésen alapuló öregségi nyugdíjra való jogosultságra vonatkozó, társadalombiztosítási jogi feltételeket.

Félix Palacios de la Villa 1981 óta a Cortefiel társaságnál dolgozott mint szervezési igazgató. 2005-ben a Cortefiel értesítette őt munkaviszonyának a megszűnéséről, amit azzal indokolt, hogy Félix Palacios de la Villa elérte a kényszernyugdíjazás korhatárát. Az értesítés időpontjában Félix Palacios de la Villa kitöltötte azt a szolgálati időt, amely a társadalombiztosítás által folyósított öregségi nyugdíjra jogosít, és amely a járulékalapja 100%-ának felelt meg.

¹ A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv (HL L 303., 16. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 79. o.).

Félix Palacios de la Villa, mivel úgy vélte, hogy az említett értesítés felmondásnak tekintendő, keresetet nyújtott be ez ellen a spanyol bíróság előtt, amely több, a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló 2000. évi irányelv értelmezésére irányuló kérdést terjesztett az Európai Közösségek Bírósága elé előzetes döntéshozatalra.

Mindenekelőtt a Bíróság kiemeli, hogy az a nemzeti szabályozás, amelynek értelmében az érintett munkaviszonya automatikusan megszűnik a kényszernyugdíjazásra meghatározott korhatár elérésevel, kihatással van a felek által létrehozott munkaviszony időtartamára, valamint, általánosabb jelleggel, az érintett munkavállaló szakmai tevékenységének gyakorlására, mivel megakadályozza az aktív életvitel folytatásában. Az ilyen nemzeti szabályozás tehát az irányelv értelmében vett „alkalmazási és munkakörülmények, beleértve az elbocsátást és a díjazást” tekintetében állapít meg szabályokat, ezért az irányelv hatálya alá tartozik.

A Bíróság hozzáteszi, hogy az ilyen jellegű nemzeti szabályozást úgy kell tekinteni, hogy az közvetlen módon kedvezőtlenebb elbánásban részesíti az ezen életkort elért munkavállalókat a többi aktív személy összességéhez képest. Egy ilyen szabályozás tehát közvetlenül az életkoron alapuló eltérő bánásmódot valósít meg.

Ezután a Bíróság ennek az eltérő bánásmódnak az esetleges igazolhatóságát vizsgálja.

A Bíróság hangsúlyozza, hogy a spanyol szabályozás a szociális partnerek szorgalmazására került elfogadásra, **olyan belpolitika keretein belül, amelynek célja a munkához jutásnak a munkalehetőségek nemzedékek közötti jobb elosztása révén történő elősegítése. Az a tény, hogy az említett szabályozás nem hivatkozik kifejezetten ilyen jellegű célra, nem zárja ki automatikusan e szabályozás igazolhatóságát.**

A Bíróság ugyanis úgy ítéli meg, hogy egyéb, az érintett intézkedés általános összefüggésén alapuló megfontolások lehetővé teszik az intézkedés mögött megbúvó cél meghatározását, az e cél igazolhatóságára vonatkozó bírósági felülvizsgálat végett.

A Bíróság abból az összefüggésből, amelyben a spanyol szabályozást megalkották, arra következtet, hogy ennek célja a nemzeti munkaerőpiac szabályozása, főként pedig a munkanélküliség enyhítése. Márpedig e közérdekű cél törvényessége ésszerűen nem vonható kétségbe az irányelv, valamint az EU- és az EK-Szerződésre tekintettel, minthogy a foglalkoztatás magas szintjének előmozdítása szerepel mind az Európai Unió, mind az Európai Közösség célkitűzései között.

Főszabályként tehát úgy kell tekinteni, hogy az ilyen célkitűzés az irányelvnek megfelelően, „objektíve és ésszerűen” igazolja a nemzeti jog keretein belül a tagállamok által elrendelt, életkoron alapuló eltérő bánásmódot.

Végül a Bíróság emlékeztet arra, hogy a közösségi jog jelen állása szerint a tagállamok, valamint, adott esetben, a nemzeti szintű szociális partnerek, széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek a szociál- és foglalkoztatáspolitikai területét érintő célok, illetve e kitűzött célok elérésére alkalmas intézkedések megválasztása terén. Ugyanakkor az ezen összefüggésben elfogadott nemzeti intézkedések nem haladhatják meg azt, ami „megfelelő és szükséges” az érintett tagállam célkitűzéseinek eléréséhez.

Márpedig egy tagállam hatóságai ésszerűen vélhetik úgy, hogy a munkavállalónak az előirt nyugdíjkorhatár elérése folytán történő kényszernyugdíjazása megfelelő és szükséges lehet a nemzeti foglalkoztatás-politika keretein belül hivatkozott törvényes cél eléréséhez, amely a teljes

foglalkoztatottságnak a munkaerőpiachoz való hozzáférés elősegítése révén történő előmozdításában áll.

Ezenkívül ezt az intézkedést nem lehet úgy tekinteni, hogy túlzott mértékben sértené a nyugdíjkorhatár elérése folytán kényszernyugdíjazott munkavállalók jogos elvárásait, mivel a vonatkozó szabályozás nem csupán egy meghatározott életkoron alapul, hanem szem előtt tartja azt a körülményt is, hogy az érdekeltek szakmai pályafutásuk befejeztével az alapügyben felmerült nemzeti nyugdíjrendszerben előírthoz hasonló, ésszerűnek tekinthető mértékű öregségi nyugdíj biztosítása révén pénzügyi ellentételezésben részesüljenek.

Következésképpen a Bíróság megítélése szerint az ilyen szabályozás nem összeegyeztethetetlen a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló irányelvben foglalt követelményekkel.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

Elérhető nyelvek: BG ES CS DE EL EN FR IT HU NL PL PT RO SK SL

Az ítélet teljes szövege megtalálható a Bíróság honlapján.

[A C-441/05. sz. ügyben hozott ítélet](#)

Az ítéletek szövege általában a kihirdetés napján közép-európai idő szerinti 12 órától megtekinthető.

További tájékoztatásért forduljon Dr. Lehóczki Balázshoz.

Tel: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028